THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper.

(Established 1841)

Published Every Friday

Vol. 137

JAFFNA, FRIDAY, 1st APRIL, 1977.

No. 13

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

United Theological College, OBITUARY Bangalore

(1) Hostel Day:

The annual celebrations of the UTC Hostel came off in the form of a bright and gay Dinner party in the College lawn, on Friday, the 4th inst. The Hostel Secretary, Mr. T. S. Premarajah, presided over the function. Mrs. Rima Kashya, a young journalist on the staff of the Indian Express, gave the Chief Guest's address. She spoke in light vein address. She spoke in ngm. on "the City of Bangalore". She also directs the plays put up by the College annually. The occasion also served as a Farewell function for the outgoing hostellers - some ten postgraduate and nearly twenty graduate students. All the teachers, clerical staff and minor employees of the College and their families were guests of the hostellers at this party. An entertainment programme with a number of musical and other stage items, including Ceylon Tamil Pop Songs, brought the happy evening to a close.

(2) College Day:

The College Day Celebration of the UTC was held on Saturday, the 5th inst. The programme started with an Exhibition of Batik paintings done by students' wives who took a course on it and of articles produced for and by the children of the U.T.C. Nursery School. There followed a Garden party, at which over 200 friends and well wishers of College joined the College community. The main event was the public meeting, presided over by President of the College Council, Prof. T. Reuban. The Chief Guest was Mr. Laksmana Rao, a distingushed member of the Indian Administrative Service, presently Administrator of the Ban galore City Council.

galore City Council.

The programme consisted of a Tamil devotional lyric by students to the accompaniment of several oriental instruments; piano, violin and flute recitals of Western music also by students; a Naga tribal song by North East Indian Students; the Chief Guest's address; distribution of prizes for academics, sports and other extracurricular activities. The Principal's Report gave details of the staff changes, students' activities, library development, worship prostaff changes, students' activities, library development, worship programme, Finance and statistical information about the college community. U T C students belong to 8 nationalities, 21 language groups, and over 20 church affiliations; of the total of 164 students groups, and over 20 church affiliations; of the total of 164 students, 115 are in the hostel, others are in married quaters or elsewhere. 47 new students joined this year and 55 completed their courses (25 B. D., 11 M. Th., 1 Special, 7 Y M C A). Of those who completed post-graduate studies in April 1976, two Orthodox Bishops, Mar Gregories and Mar Aprem, were awarded doctoral degrees (D.Th.) by Serampore, one 1st Class M.Th. and 7 2nd Class M.Th.

Mr. J. C. Kanagaratnam

We regret to report the death of Mr. J. C. Kanagaratnam, Worker-in-Charge of the South Erlalai Church, on Monday, the

Jeremiah Chelliah Kanaga-ratnam, who bailed from Usan, had his Theological training for two years at the Union Theological Seminary, Pasumalai, and joined the former Jaffna Council of the S. I. U. C. in 1946 and had been serving in the following Churches since then: Erlalai North. Pungudutivu, Varany-Kudathanai, Usan, Moolai and Chankanai. He took ill a few weeks ago and passed away peacefully. His ministry was characterised by deep piety and zeal for his Master. He had some musical talents and encouraged the use of Carnatic music in the Churches where he served. He was a very popular worker in all the churches he served and also in the villages, where he counted many Hindu friends.

The funeral service took place on Tuesday, the 22nd inst., at the Erlalai South Church, conducted by the Bishop of the Diocese, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar. The Rt. Rev. Dr. S. Kulandran, the former Bishop of the Diocese, preached the sermon, on the text "The eternal God is your dwelling place and underneath are the everlasting arms" Mr. V. Gunaratnam, Secretary of the Erlalai South Church, and the Rev. S. T. Aseervatham paid tributes to the life and work of the deceased. Mr. V. Gunaratnam said that Mr. Kanagaratnam began his ministry at Erlalai North 1946 and completed it in Erlalai South in 1977. His simple piety and humility were always appreciated by the parishoners and the village community. The Rev. Aseervatham said that Mr. Kanagaratnam derived much pleasure in serving the Lord. considered God's work the primary concern of his life. The Rev. A. C. Thambyrajah and Mr. Henry Selvarajah, a brother-in-law of the deceased, also took part in the service. The remains cremated at the Erlalai South Church grave-yard, the last rites being performed by Bishop Ambalavapar, assisted by the Revds. S. T. Aseervatham and Sam. Thampoe.

Mr. Kanagaratnam, who was 64 years of age at his death, leaves behind his wife Nesamani, two sons - Jebanesan and Jebarajah; and four daughters - Jeevaranjini, Selvaranjini, Sathiaranjini and Jebaranjini; and a brother, Mr. A. C. Nalliah, retired Station Master and a sister, Mrs. Henry Selvarajah.

THE TRIUMPHANT NOTE

Muthiah Ratnam

Next Friday is Good Friday. Why only is this Friday "Good" Friday? In Sinhala and Tamil we call the day 'Maha Sikuradha' and 'Periya Vellikkilamai' respec-tively, meaning "Great" Friday. Where lies its greatness? great, because conturies back on a Friday Jesus was crucified on the Cross and died.

Many others too had been crucified, died on the Cross and, even after death, had served as human torches in the nights around the outskirts of Rome. Why, alongside of Jesus too there were two others crucified on that very Then, why all this adulation and adoration of this single person who died in no manner different from others? Yes, there comes the real issue. He alone is remembered, for he had done no wrong, If he had done no wrong, then he did not deserve such a punishment. The Romans famous even up to date for their exemplary legal system, so much so that Sri Lanka even today practices the same Roman Law, could not have done such a hideous wrong. He did no wrong. But was made wrong for us. "On himself he bore our sufferings, our torments he endured, while we counted him smitten by God, struck down by disease and misery; but he was pierced for our transgressions, tortured for our iniquities; the chastisement he bore is health for us, and by his scourging we are healed ..... the Lord laid upon him the guilt of us all." Isaiah 54: 4.6. He bore our guilt and gave us health. To say it differ-He bore our guilt and ently, he bore our sins and gave us salvation; liberated us from guilt sense complex and set us free from the bondage of sin. That was an epoch making divine event in human history.

Jesus had promised that he would draw all creation to Himself when he was raised. Jesus gave his life a ransom for a many. Here on the Cross He was the great High Priest pleading and reconciling God and Man. reconciled the rebel; restored man to his cherished position as a child of God; the Cross was converted to be the throne of Grace which all are called to converge upon boldly because the price had been paid. We are now bought. We are His, as such co-sharers in the victory over death.

That is the Victorious Sermon of the Cross preached from greatest pulpit - the Cross. All Christians of all denominations, even those outside Institutions, in various groups, and associations are all agreed upon this. They converge on their centre, the Cross, and its message. No one disputes,

NOTICE

There will be no issue of The Morning Star on 8-4-77. which is Good Friday.

Our next issue will appear on 15-4-77 as usual.

SERVICE OF THANKSGIVING

for the life of the late

MARJORIE ROSAMALAR JEYASINGAM,

who departed this life on the 8th March, 1976.

will be held at the

C. S. I. Church, Chavakachcheri. on Saturday, the 16th April, 1977,

at 4-45 p.m.

All friends and relatives are cordially invited.

Parsonage, JEYASINGAM Chavakachcheri. ATPUTHARAJAHS APPADURAIS.

Letters to the Editor

Bishop Lamont of Rhodesia

The London Observer of Sunday, the 27th February, 1977, has two articles which should interest us. The first is a long statement by Bishop Donal La-mont on "Why I'm defying Ian Smith"; and the second, a much shorter one by Laurence Marks on "the driving moral force behind the resistance of Donal Lamont". Let us take the second

Marks says that Bishop Lamont was born at Ballycastle in Ulster, one of six children. His father was a small-town merchant and a music-teacher. "After reading English at University College, Dublin, he spent five years in Rome studying for the (Contd. on last page)

But man has a great capacity to twist the right into wrong and vice versa. Instead of restricting the longings, desires and lusts of his heart, he goes on to punish the body and flesh and presumes he can cheat his Creator by a little weeping and gnashing of teeth, interspersed with a few lenten services, revival meetings and a little extra charity. He is more concerned with the Sermon on the Mount, quibbling and confusing himself and others with all intellectual and metaphysical jargon. By this process he has transformed the victory into rearful bowed head.

If one were to get close to the Cross and listen intently to the words from it, we too would be completely transformed.

உதயதாரகை UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது. இறின்தவ வார இதழ்.] ்நீதி ஜன**த் தை உயர்த்தும்: பாவம்** எந்த**் குலத்து**க்கும் இழிவாம்"

மலர் 137 7

1 - 4 - 1977

[இதழ் 13

" இதோ, உலகமே அவருக்குப் பின் சென்று போயிற்றே'

(Gur: 12:19)

வருகிற ஞாயிறு (3-4-77) இயேசு கிறிஸ்து எருசலேம் தேவா லயத்துக்குக் கழுதைக்குட்டியின் மேல் முன்நடப்பாரும் பின்நடப்பாரு மாகத் குருத்தோஃகெனப் பிடித்துக் கொண்டு ஓசன்ன பாடிக் கொண்டு சென்ற காட்சியைக் கிறிஸ்துவைத் தமது இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்ட ஓவ்வொருவரும், கிறிஸ்துவின் நாமத்திஞலே இயங்கும் ஓவ்வொரு சபையும் சிந்தித்துக் கொண்டாடுவார்கள். தியானித்துப் பேசுவார்கள்: மகிழ்ச்சியடைவார்கள். இந்தச் சம்பவத்தை உள்ளத் தில் ஊ**ன்றிச் சிந்திக்கும்** ஒவ்வொருவரும் மகிழ்ச்சியடையாமல் இருக்க மாட்டார்**கள். உலக**ம் அவரை எதிர்த்தாலும், அவரைப் பரிகாசம் செய்தா**லும், அவ**ருடைய போத2னயை ஏற்றுக் கொள்ளாது விட்டா லும், அ**வரை நிந்தித்**தாலும், கிறிஸ்து ஒருபொழுதும் உலகத்தை வெறுத்**தவர் இல்லே அ**வர் எந்த இடத்திலும் எவ்வாளுன சூழ்நிலேயிலும் வெறு தத்வா இல்ல அவா எந்த இடத்திலும் எவ்வாளுள் குழந் கல்யலும் ஒன்றுக்கும் கலங்காதவராகவும், கவிலையென்ற சொல்லுக்கே இடம் கொடாதவராகவும், ஆனந்தமாக மனப்பூரிப்புடன் இருந்தார் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். இவ்வாளுன தன்மையை அவர் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கு அவரிடத்தில் இருந்த முக்கிய குணு திசயங்கள் என்ன என்பதை நாம் ஜெபத்துடன் தியாளிக்க வேண்டியவர்களாக இருக் கின்றேம். உலகம் சிந்திக்கும் திய சிந்தனேகளேயும், செய்ய முற்படும் கின்றேம். உலகம் சிந்திக்கும் தீய சிந்தண்களேயும், செய்ய முறபடும் தீய செயல்களேயும் இட்டு அவர் ஒரு பொழுதுஞ் சிந்திக்காதவராகக் காணப்படவில்லே. உலகம் நீதிமானிலே குறைகாணும் இயல்புடைய தாகவும், நீதிக்கு மாருக அநீதி செய்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றதாக வும் காணப்பட்டது. ஆணுல், இந்த நிலேகளெல்லாம் தேவனுடைய பார்வையில் இடங் கொள்ளாததாகவும், தங்களேத் தாங்களே உணர்ந்து நசிந்து கண்ணீர் விடும் நிலேக்குக் கொண்டு வந்தது. உலக பிரகார மாக எங்கள் மக்கியில் பவனியில் கைவர் வகுவராரணம் காங்கள் எல் மாக எங்கள் மத்தியில் பவனியில் ஒருவர் வருவாராஞல் நாங்கள் எவ் வளவு ஆயத்தங்களேச் செய்கின்ரும். பலரும் விரும்பாத ஒருவராகக் காணப்பட்டாலும் பிறருடைய தூண்டுதனினுலோ அல்லது வேறு எந் தக் காரணத்தினுலோ பல ஆரவாரங்களுடன் வரவேற்கின்றேம் ஆனுல், ஆண்டவர் யேசு செய்த பவனிக்கும் உலகப் பிரகாரமாக மக்கள் எடுக்கும் பவனிக்கும் பல வேற்றுமைகளேக் காண்கின்றேம். ஒருவரு டைய தூண்டுதலும் இல்லாமல் "உலகமே அவருக்குப் பின் சென்று டைய **துள்ளடுத்தும்** இல்லாம்ல போமிற்**றே" என்ற** சொல்லக்கூடிய அளவு, ஆச்சரியப்படக்கூடிய நி‰க்கு **தேவனுடை**ய பவளி அமைந்**தி**ருந்ததென்று கூறிஞல் அதன் தேவ **இரகசியத்தை**ச் சொல்லவும் வேண்டுமா? தேவனுடைய வழி நடத்தலின் பெருமையை நாம் அறிவதுமல்லாமல், தேவ சித்தத்துக்கு மாருன சிந்த2ன. செயல், முதலிய தீய குணங்கள் உலகத்தையோ, சமூகத்தையோ, சபையையே, பயனுடையதாக உருவாக்க முடியாது என்பதை நாம் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

தேவனே நேரடியாகக் காண்கின்றேம்

இயேசு **கிறீ**ஸ்துவினுடைய பவனி தொடக்கம் உயிர்த்தெழுந்த பவம் வரைக்கும் உள்ள சம்பவங்களே நாம் ஒவ்வொன்ருகத் தியா சம்பவம் வரைக்கும் னிக்கும் பொழுது தேவணே நாம் நேரடியாகக் காணக்கூடியதாக இருக் கின்றது. இந்தப் பரிசுத்த வார நிகழ்ச்சிகளில், தேவன் எவ்வாறு தனது பிள்ளேகளுடன் நடந்து கொண்டார் என்பதைக் கிறிஸ்துவுக் தளது பள்ளகளுட்க நடந்து கூடாகக் காண்கின்றேம். தேவன் மக்கள் மீது கொண்டிருக்கும் அன்பையு**ம், மக்களுக்**காகவே தம்மைத் தியாகஞ் செய்யச் சித்தங் கொண்டிருந்**தா**ர் என்பதையும், தனது பிள்ளேகள் செய்யும் தவறு களுக்காகவு**ம், பாவங்**களுக்காகவும் எவ்வாறு பரிந்துவேண்டிஞர் என் பதையும் நாம் நேராகக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவற்றை எம்ம**னக்கண் வை**த்துத் தியானிப்போமாக,

வினுவும் விடையும்

தெயிக்கும் நீலே

Qgdågucury, wpiarato Agis Cam Gu amp fuß 2 milr? அதற்குத் தனி விளக்கம் இருக்கிறதா? அல்லது, ஜெயிப்பவரின் தாழ்மையை உணர்த்துக்றதா ? ஜெயம் நாம் முழுங் காலில் நின்குல் தான் கேட்கப்படும் என்று இல்கோயே?

உடல்நின் எதுவாக @ m 4 கிறது எ**ன்பதல்ல**, ஜெபிக்கும் போது மனம் எவ்வாறு இருக் இறது எ**ன்பதே** முக்கியம். ஜெபிக்கும்போது தலே வணங்கி நின்றவர், முழங்காலில் நின்ற வர், கடவுள் மூன் சாஷ்டாங்க மாய் விழுந்த வணைய்கியவர், எழுந்த நின்ற தெழித்தவர், அமர்ந்திருந்த ஜெபித்தவர், நடந்து@ar ♠GL Ogus sout எனப் பலவகைப்பட்டவகைமை வேதத்தில் காணலாம். நெஞ்சம் கடவுளுக்கு நேராக உயர்ந்திருந் தால், எத்த வகையில் நடிதை உடக் இந்தா லும் பாறகமிக்கு.

இயேக இறிஸ் து அமர்ம் கிருந்த தெயித்தார்; எழுந்து நின்று ஜெயித்தார், முழங்காலில் எழுந்து நின்ற இது அதார்; மோசே முனிவர் முகங்குப்புற விழுந்து இதுத்தார். தானியேல் முழங் காலில் நின்றை இதுபித்தரர். சடா மேல் அறையில் அமார் இருந்தபோது அவர்கள் ஜெயத் தக்குப் பதிலாக, ஆவியானவர் அவர்கள்ம் த இறங்கிஞர். ஆகரப்

(Gartisa 3-0 used)

[இல்லந்தோறம் "நற்செய்தீப் பணி" குழுவினரின் " ஆவிக்குரிய உணவு" என்ற சஞ்சிகையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.]

நம**த இரட்சகரைக்** குறித்துத் தியானிக்கின் நேமோ ஆவ்வளவுக் கவ்வளவு அவர் அதிசயமானவர் என்பதைக் கண்டுகொன்வோம்.

நமது கடவுள் சோதனேகளே எதிர் நோக்கியதே அதிக அதி சயமானது. அவர் இரவும் பக லும் நாற்பது நாள் வருந்தரத் உபவாசமிருத்து பிபலவீன மாயிருந்த சம்பத்தில் பிசாசான வன் கடவுளுடைய வசனத்தைக் கொண்டு தன்னுடைய ஆலோ சுன்கோஃ கூறியபோது ஒவ் வோன்றையும் "இவ்வாறு எழுதி யிருக்கிறது ் என்றை மறுமொழி கூறிஞார். (மத் 4 : 1-11 . அழிந்த போகேற நமது சரீரம், கண்கள், பெருமையான வாழ்க்கை முத வியவற்றிற்காக நமது செய பெலத் G D & 5 தரம் பெருமை கொண்டுள் னோம். நமது சித்தப்படி நடப் பதையே நாம் விரும்புகிறுேம். இது மிகப் பழமையான நமது சுபாவமாகும். கடவுகுடைய சித் தம் நிறைவேறுவதற்காக எதை யும் சடித்தால் அதன்மூலம் ஆணித்தரமான சந்தோஷ மடைய முடிகிறது. இவ்வித சந் தோஷம் நாம் தமது சுப இச்சை க″ன **நிறைவேற்றவ§ல் அடை** யும் மகிழ்ச்சிகையைவிட மிகவும் மேலான தொன்றுகும்.

நமது இரட்சகரின் வார்த்தை எவ்வளவு அதேசயமானவை. இந்த அதிசய ஜீவ வார்த்தை அதிகாரத்துடன் பேசப்பட்ட வையுமாகும். (ஹாக் 4:82). சடி 45: 1-ல் அவ முரைக் குறித்து "உம்முடையை உத©ுளில் ஆருள் பொழிகிறது" என்ற கூறப்பட் ஒள்னது. அவர் நாசுடுத் ஊரில் பிரசங்கித்தபோது எல்லா நம் அவ**ைரக் குறித்த அ**திசயப்பட் டார்கள். சமாரியா ந**ுட்**டுப் பெண்ணேக் கணைற்றடியிக் சந் தத்தபோது அவளுடைய பாவங் கள்க குறித்து ஒன்றம் பேசாது. குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் மட்டும் அவர் அவளுக் €ட்ட **எ**ர். குரைத்த வார்த்தைகள் வேதத் ல் முகவும் அழகுவசம்ந்த தொன்றுகும். அவர் அவளுடைய இருதயத்தில் ஏற்பட்ட வாஞ் ையை அறிந்தார். அவளுக்கு ஜீவ தண்ணீரின் மேல் தசகமேற் பட்டது. கயந்தியுடைய பரிசேய ரிடம் அவர்கள் இரு தயத் இ ஹென்னதைப் பற்றி எடுத்துப்பேகி ஞர். மத் 88 : 18-37 அவர்கள்ப் பற்றிக் கூறிய வார்க்கைகளேக் பற்றுக் கூறும் . 'மாயக்காரச்ர', 'மதிகட்ரே', 'குருட்சே', 'குரு டான வழிகாட்டிகளே' 'சர்ப்பங் களே, ''விரியன் பரம்புக் குட்டி களே''. அவர் பேசிய பேச்சில் அவரை அகப்படுத்தும்படி அவரு டைய எதிர்களால் ஏற்படுத்தப் பட்டிருந்த குழ்ச்சிகளின்றம் அதிசயமாய்த தப்பிஞர். (மத \$8:15). அவர் அவர்களுடைய அறியாமையைக் குறித்த விளக் திக் காட்டி ஒரு கேஸ் வி சையக் கேட்டபோது ஒருவராலும் பதில் கற முடியாமற்போனது. அன்று முதல் ஒருவனும் அவரிடத்தவ கேன்னி கேட்க கேடகத் தாணியவில்லே. (மத் 22:46). நாட் தமது வோர்த்தைகளிஞல் எத்த*்னை த*ரம் தவறுகிரேம். ஒருவரின் இந தயத்திலுள்ளதை அறிய முடியா மதும், அமைந்**யாயிருந்து** கிந் திக்கவே**க்கடிய நேரங்களில்** வீணு கப் பேரி சமயத்தைப் போக்கு கிறும். பேசவேண்டிய சந்தாப் பங்களில் பேசாமலிருந்து மௌ னம் சாதிக்கிரேம். நாம் அடிக் கடி தவருன சமயங்களில் அல்

நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வது தவருன வழிகளில் அம்வது தவழுன வார்த்தைகளில், ஆளுவ கெயமான காரியங்களில் சுநபடு கெரும். நாம் சங்கேக்காரணப் போல் இவ்வாற தினமும் ஜெபிக்கக் கடமை கொண்டுள் ளோம். "கர்த்தாவே, என் வாய்க் குக் காவல் வையும். என் உதடு களின் வாசலேக் காத்துக்கொள் ஞேம்." (சம் 141:3).

இயேசுவானவர் தமது அன்பு லும் அனுதாபத்திலும் எவ்வளவு அதேசயமானவர். வாசருவின் கல் வறையருகில் அவர் அழுதார் எருசலேம் நகரைக் குறித்துக் கண் ணிர் இந்துஞர். (மத் 23:87). அவர் தமக்குச் சொத்தமான தினே வந்தார். அவருக்குச் சொந்தமானவர்களோ அவகைர ஏற்றுக்கொள்ளவில்கு. (மோ. 1: 11). மோசேக்கும் தனது ஜனத் இடம் அண்பும் அனுதாபமும் இருந்தது. (பாத் # 1 : # 2). பவு லுக்கும் இந்த அனுபவமுண்டு (ரோ 9: 1-3.) எத்தனேயோ விக வாகிகள் தங்கள் ஜீவனே கடவு ளுக்காக அர்ப்பணித்துள்ளார் கடவுள் பேரிலுள்ள அன்பி னியித்தம் அவர்கள் சத்தாருக்க னால் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்

நீடிய உபத்திரவத்திலும், மன்னிக்குந்தன்கைமையிலும் இயேசு வரனவர் அதிசயமான வரே. அவர் இவ்விதம் பிரசங்கித்துள் னார். ''உங்கள்' சத்தருக்கவேச் சிநேதியு**ங்கள். உங்க**ீளச் ச**ிக்** இநேவர்களோ ஆசீர்வதியு**ங்கள்.** உங்களோப் பகைக்கிறவர்களுக்கு

(Oprilisa 3-ib usais)

மறுமலர்ச்சி நாட்கள் ஒழிக்கலும் ஒம்பலும்

அயலவனத் நீர்ப்பிடுவகை ஓழ்த்து அவனுள் கீறின்து வரசமாயிருப்புதை ஒம்பு வேற்றமைகளேக் கணிப்பதை ஒழித்து ஓந்நுமைகள் சிவன்களுள் காணப்படுவதை

வேறம் தோற்றமாம் இருள் ஒழித்து ஏறம் ஒவியின் நீச்சயத்தை ஒம்பு க்றை கோள்ளும் நோகின் எண்ணங்களே

OU SH இறை வனின் குணமாக்கும் வல்லபத்தை

உயிர் பரிக்கும் அத்தப்தியை ஒழித்து உயிர் தகும் தன்றியை ஒம்பு கறைப் படுத்தும் பதங்களே ஒழித்து கறை நீக்கும் தூய தொடர்களே ஒம்பு தன்ப நேர்க்கை ஒழித்து இன்ப நோக்கை ஒம்பு போறையற்ற கோபத்தை ஒழித்து இறைப் போறையை ஒம்பு அல்லல் தகும் கவலேகளே ஒழித்து ஆண்டவன் தீட்டத்தை ஓம்பு சத்த முறையிட்டை ஒழித்து FAT UITTL'OL QUY தன்மை பானவைகளே ஒழித்து நன்மை யானவைகளே ஒம்பு வரையற் ஒறுத்து பகைகளே ஒழித்து இடையரு சேப தபத்தை ஒம்பு அயர்ச்சி தரும் சோம்பை ஒழித்து உயர்ச்சி தரும் கறக்குப்பை ஒம்பு சமுசயத்தை ஒழித்து சத்தியத்தை ஒம்பு தவர்ச்சி தகும் எண்ணங்களே ஒழித்து ping maniga apina diga usa fydski spisu பகலவன் ஒளியனேய சமாதானத்தை ஒம்பு விண் அலப்பை ஒழித்து தண் கருத்துள்ள அமைத்பை ஒம்பு அயிழ்கும் பிரச்சினகளே ஒழிக்க அண்த்துக் காக்கும் சேபத்தை ஒம்பு.

[லெர்து காலத்தைக் குறித்து எ. சை த. அவர்கள் மறுமலர்ச்சி நடிகள் போட்டதை மெச்சு இரும். அது கருத்த மிகுர்த ஒரு விவரவோ

அதிர்ஷ்டமன்று. கெய்வச் செயல்

[காப்ந்தன் கணம் 🗙 சாழமேல் ஜயர் "மக்கமலில்" எழுத்யது]

இன்னைறக்கு முப்பது ஆண்டு கேறைக்கு முன்னர், 1945 ஆம் ஆண்டு, பர்மானவ ஆக்கிரமித் தேன்னை ஜப்பானியர், பூரிட்டிஷ் கட்டுப்படையிடம் **F** p ∞ **S** படையவே, பர்மாவில் பிரிட்டிஷ் இராணுவ ஆட்சி ஏற்படலா பேற்று. (இரங்கூனில் ஜப்பானியி சம்பிரதாயப்படி சரணடைந்த நிகழ்ச்சிகளே நேரில் சாணும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிட்டியது.) அப்போத வேடபர்மாவிலுக்க டாட்சு என்னுமிடத்தில் இயட்டு வந்த 19 ஆவத டிவிசனின் ஆங்கி விக்கள் சேப்ளதை (இராணுவ குரு) பதவி ஏற்குமாறு இரங்க னிலிருந்து ஜீப் மூலம் நாள் சென்று சொண்டிருந்தேன். (19 ஆவது படையின் அப்போ தைய தளபதி, ஜெனரல் ரீஸ் என்பவர். அவர் ஒரு நல்ல இறிஸ் தவர். ஞாயிற காஃவ தோறும் தடைபெறும் இத விருந்த ஆராதினகளில் முதலா வது வந்து பங்கு பெறுவார். புகை பிடிப்பதில்லே. மதவும் அருந்தவதிக்கே.) எனத உதவி ஆளும் டிரைவரும் மட்டுமே என் ஹடணிருந்தனர்.

மான் மயற்கும் வேளேயில் டாங்கலை அடுத்துள்ள ஒரு இராமத்தைச் சமீபிக்கையில், ஆணிகள் குத்தி டயர் வெகுவாய் பழுதுபட்டுவிட்டது. கையச முள்ள உபரி டயரை மாட்டி மீண்டும் பயணத்தைத் தொடர்த் தோம். அக்கிராமத்தினுள் பிர வேசிக்கையில் மற்றுமொரு டய ரும் ஆணிகளாக் குத்தப்பட்டுப் பழுதடையவே ஜீப் நின்று வீட் டது. பொழுதும் இருட்டத் தோடங்கியது. பல இடங்களில் ஆண்கள் குத்தியிருந்ததால், வையமாக ஒட்டிச் சரிப்படுத்த கூடிய நிலேயிலில்லே. மேலும், ஒட்டியமைக்கக்கடிய சாதனங் கள் முழுவதும் எங்களிடம் இவ்வே. ஆகவே, ஜீப்பை ஒரு மரத்தடி மீல் தள்ளிகிட்டு, ஏதாவது உதவி இடைக்குமோ எனத் தேடிக் கொண்டிருந்தோம்.

அது ஒரு சிறிய கடைத்தெரு. யாதாமெரரு கெறிய தொழில் கூடம் கிடைக்குமோவெனத் தேடியல்லந்தோம்; கிடைக்க வில்லே. மேலும், நில்கைமமைய விளக்கிக் கூறி, உதவி கேட்க மொழிப்பிரச்சலோ குறுக்கே நின் அக்கிராமவாகிகளுக்குப் பர்பே மொழி மட்டுந்தான் யும். எனக்குத் தமிழ், ஆங்கிலம், கிறிதளவு உருதும் தெரியும் எனது உதவி ஆளுக்குத் தெலும் கும் உருதும் தெரியும்; டிரைவ நூத்கு உருது மட்டுமே தெரியும். பர்மாவின் பல இடங்களில் மக மதிய வியரபாரிகள் உண்டு. அவர்களுக்கு உருதம் தமிழும் தெரியும். தமிழ் நாட்டை இ சேர்ந்தவர்களும் ஆங்காங்கே உண்டு. ஆளும், அம்கு அத்தமை யோர் எவரும் கிடையாது. அவ் வழியாக இராணுவ வாகனம் கைள் ஏதாகிலும் செல்லுமோ வேன ரோட்டையே எட்டி எட் டிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். ஒன்றும் அப்போது தென்பட மூல்கு. யாது செய்வதென்று அறியாத திகைத்துகொண்டிருந் தோம், பரிதபிக்கக்கூடிய நிலேமை உருவசயிற்று.

நேரம் ஆக ஆக அக்கிரரம வாகிகளின் பேச்சும் செய்கையும் எங்களுக்குத் தெகில் உண்டாக்கி யது. ஒருவறை பொருவர் **வசகை** காட்டியும், சிட்டமை க டியும், சட்டியடித்தம் அழைத்து. கட்டம் கட்டமாய்க்

கச**ுச**வெனப் பேசி≜கொண்ட னார். இதற்கிகைடையில் இரங்களில் நோங்கள் பேரவலாகக் கேள்ளிப்பட் LE andagone Longon ணிற்று. அதா வதை, பிர்மீயக் கொகுளோக்காரிர் இல இடங்களில் தனியாகச் செல்லும் இராணுவ ஜீப் முதலியவற்றைக் கடத்திக் சென்றுவிட்டனர் என்பதே அச் செய்தி. இருட்டு முன்னர் டாங் கையை அடைந்துவிட எண்ணி பீருந்தோம். ஆஞக், டயர் பழுதுபட்டமமையால் தஈமதம் ஏற்பட்டது. ஜீப்பைச் சுற்றிக் உட்டம் உடத் தொடங்கிவிட் டது. யாது செய்வதென்றறி யாது திகைத்துக்கொண்டிரு≱ தோம். எங்களிடம் ஒரே ஒரு தப்பாக்கி மட்டுந்தாவிருந்தது Lord have mercy; Christ have nercy' (சர்த்தாவே இரங்கும், mercy ' இறிஸ்துவே இரங்கும்) என்ற அம்பு செயம் இரு தயத்தின் ஆழத் தெலிருந்து, விண் வோ நோக்கி இடைவிடாது பறந்துகொண் டிருந்தது. எங்களேயும் ஜீப்பையும் கடத்திக்கொண்டு பேரவது உறநி என்ற நிண்க்கு வந்துவிட்டோம். உயிருக்கு ஆபத்து நேரிடுவதும் நிச்சயம் என்பது தெட்டமாகிவிட் நேரிடுவதும் டது. உயிரை இழப்பதற்கு நான் பயப்படவில்லே. அவ்வாற பயப் பட்டால் இராணுவத்தில் எவ் வாறு சேர்ந்திருக்க முடியும்! ஆஞல், போர்க்களத்தில் மரணம் ஏற்படலாமென எண்ணியிருந் தேனே ஒழியக் கொள்ளேக்கார TTO 01 3500160 8 550 was Grundula & Dana p எண்ணம் இஞ்சித்தம் கிகடயாது. ஆகவேதான் கலக்கமும் திரைம் ஏற்படகாயிற்று. எனினும், கட வுள் கைவிடார் என்றவொரு நம்பிக்கை உதித்தக்கொண்டே யிருந்தது. இச்சமயத்தில் இலர் தடிகளேயும் கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் கண்கள் எல்லாம் ரோட் டையே நோக்கிக்கொண்டிரும் தன. பாதாமோர் இராணுவ வண்டி வந்தாலும் தங்∗ள் திட் டம் நிறைவேருது போய்விழமே என்பதே அவர்கள் என்ணைம். நன்று உ இருட்டும் வரை காத் திருந்தனர். அப்போது மணவி ஏழைத் தாணிடிக்கொண்டிருந் ..

இடு பெருன ஒரு பெரிய இரா ணுவ லா**ரிபீன் சத்த**ம் கேட்டது. போன உயிர் இரும்பி வந்தது போனிருத்தது. 'Praise Loard' போலிருந்தது. 'Praise Loard' (கரித்தரு க்கு ஸ்தோத்திரம்) என்ற எனது வாம் முணுமுணுத் தது. எல்லாருடைய கண்களும் அந்த வாரிபையே நோக்கிப் பாரித்தன. அதிக் 'Recovery' (மீட்பு) என எழுதப்பட்டிருந் தது. எங்களேச்சண்டதும் வணிடி நின்றது. பத்தை படைவீரர் ஆயுத பாணிகளாக அதினின்று குதித்து எனக்கு 'சல்யுட்' அடித்த நின்ற னர். விஷயத்தைப் புரியவைக்க அதிக நேரம் ஆகவில்ஃல. ஜீப் கையச் சுற்றி நின்நேர் ஒவ்வொரு விலைதவிட்டனர். அவர் கள் தேகங்களில் ஏமாற்றக் குறி கள் தென்பட்டன. சாரியில் இணக்கப்பட்டிருந்த பாரம் தூக் கும் கப்பியில் (Crane) ஜீப் மாட் டப்பட்டபின், லாரி டாக்கவை நேரக்கி வீரைந்தது. எங்களது கலக்கம் சூரியவேக் கண்ட பனி போல் நீங்கியது.

வழிவில் அச்சிறிய படைக் வழமான அச்சுறும் பக்டைக குழுவின் தேல்வைஞன ஹெஙிக்தார் என்னிடம், 'பாதிரி சாப், நாங் கன் சற்ற தாமதித்த வந்திருத் தால், உங்களுக்கு நிச்சயமரம் ஆபத்த தேரிட்டிருக்கும். இப்பச

கத்தில் கொள்ளோக்காரர் கட்டம் நடமாடுவதாகச் செய்தி இடை**≜** இருக்கி*ன்றது. அவர்க*ன் செய்யும் தந்திரம் என்னவெக்குக், நேரட் டில் பல ஆணிகண்க் **உரி ம**ையா**ன** பாகம் மேல்நொக்கி இரு**க்கத்தக்**க தாக, இடம் வீட்டு அடித்த வைக் கிறுர்கள். அந்த ஆணிகளால் குத் தப்பட்டு, ஜீப் முதலிய வாகனங் கள் ஓட முடியாத நிஃவிலிருக்கை கள் இட முடியாத நிஃவிலிருக்கை கிக் அவற்றில் தனிப்பட்டவற் கூறைச் கூழ்நிஃவையை அனுசரித்து, கடைத்திச் சென்றோ, மோட்டாரிக் பாகங்கீளப் பிரித்த விற்று விற கின்றனர். ஆட்கீளக் கொஃவ செல்வது முண்டு. ஆகவே, இன்றை மநியம்தான் எங்கள் (Recovery Unit-க்கு மீட்புப் படை, உத் தரவு கிடைத்தது. அதின்படி நாக்கேள் இவ்வாறு பழுதைபட்ட கண்டிகேள் இவ்வாறு பழுதைபட்ட கண்டிகேள் இவ்வாறு பழுதைபட்ட வண்டிகளேத் தேடி சுற்றிக்கொண் டிருக்கிரும். தற்*செயலாக உ*ங் கூளச் சந்தித்தோம். நீங்கள் து இட்டக்காரர்' என்று இ. அதற்கு நான், 'இது தற்செயறு மெல்லை, எனது அதிட்டமுமல்ல. தெய்வச் செயலே' என்று கூறி, ஒரு குட்டிப் பிரசங்கமும் செய்ய வாய்ப்புக் இடைத்தது. டாங்கூ வில் 'ஆபீஸர் மெஸ்கைஸ்' (Officer's Mess) அடைந்ததும், ஜீப்பைத் தொழிற்கடத்தில் சேர்த்து விடும் படி சொல்லி, அந்த மீட்புப்படை பினருக்கு எனது நன்றிபைத் தெரிவித்தேன்.

கடவுள் கிருபையால் ஆபத்தி னின்று காக்கப்பட்ட இச்சம்ப வம், ஆண்டுகள் முப்பது ஆயி னும், நீங்கர நீண்வாக எண் மன தில் இருந்து வருகின்றது. இதை நினேக்கும்போதெல்லாம் ஆப தில் உதவிப ஆண்டவனேத் திதிக் இடு நேன். [நன்றி: மஃனமலர்]

வினுவும் விடையும்

(2-ù ušsá Garliss)

தன் முகத்தைக் கால்களுக்கு நடு வில் வைத்தவாறு இதித்தான்.

நமது உணர்வை வெளிப் படுத்த எந்த நிஃ பொருத்த மாகத் தெரிபேறதோ, அதைப் பயன்படுத்திஞல் போதும்.

வழ்க்கை யாருக்கு?

சங்களுக்கு அற்முகமானவர் கீலர் யாருக்கும் உதவமாட்டார்கள். குடியும், வம்பும், போய்யும் தான் அவர்கள் வாழ்க்கை. ஆணல், அவர்கள் நன்குக வாழ்க்குர்கள். இதைத்தான் கடவுள் விருப்புக்குரா? நான் ஜெபீக்கீரேன். ஆணல் வாழ்க்கையில், எனக்கு வசதி கீடைப்பதாகத் தேரியவில்கே.

உங்கள் கடிதத்தில் உங்கள் பிரக்தி மனப்பானமை வெ**ளிபா** இறது. இதற்காக நான் வருந்து இறேன். ஆன்மீக முறையில் ஏழ் மையாக இருப்பவர், உலக முறை யில்வசத் அடைந்திருப்பது பற்றி நீங்கள் பொரு மைப்படக் 五上IT 到.

வாழ்க்கையில் AFUL OLD தும், வீரச்தி மனப்பான்மைடை வைளர்ப்பதும், மஇழ்ச்சி இழக்கை வீரக்தி மனப்பரன்மையை செய்யும் கேடுகளாகும். வாழ்க்கை, நாம் செய்யும் நண் வாழக்கை, நாம் செய்யும் நண கூமக்குத் தக்க நமக்கு நல்லது செய்யும் என்ற வேதம் போதிக்க வில்லு. இயேசு கூறிய உயகைமை யில் வோசரு ஏ மையோக இருந் தான். அவன் பிச்சை வரங்கி வாழ்ந்த வீட்டுக்காரன் செல்வந் தஞ்ச இருந்தான்.

பிறர் 'பொருளே இச்சியா திருப்பாயாக' என வேதம் கூறு கிறது. ஆவே, விரக்தி அடை வதைத் தவிர்த்து. ஆத்மீகச் செல்வம் சேர்ப்பதில் உங்கள் கவனத்தைச் செலவிடுங்கள். கட வுளுடைய இராச்சியத்தையும். அவர் நீதியையும் தேடுங்கள், இதனுல் நித்தியத்துக்கு நீங்கள் செல்வத்தைச் சேர்ப்பீர்கள்.

(4460)

வேதாகம் மிருகங்களும், பறவைகளும், தாவர இனங்களும்

எமது புதிய பொள்வண்டு (LADY BIRD) வெளியீடு

வேதாகமத்தில் அதிகமாகக் குறிப் பீடப்பட்டுள்ள மிருகங்கள், பற வைகள், மரங்கள், பூக்கள் முத வியவை பற்றி இப்புத்தகம் அம கான வர்ணப் படங்களுடன் தெனிவாக விபரிக்கின்றது: மேலும், அக்கால மனிதர்களின் வாழ்க்கையில் இவை ஆற்றிய பங்கையும் விபர்க்கீன்றது.

suss 'sriguri' aim யுடன் கூடிய இப்புக்ககத்தின் விஃவ ரூபா 4-65 சதம் மட்டுமே. வெளியிடுவோர் :

இலங்கை கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம். வடைக்கும் இடங்கள் : சீ, எல். எஸ். புத்தகசாலேகள் 1, கொன்கிடைரி கட்டிடங்கள்,

Germay. 572, ஆம்பத்தி வித், writing wit. 60, காவி வித், வெள்ளவத்தை.

அத்சயமானவர் (2-i ušaj Garliff)

நக்கைம் செய்யுங்கள் உங்களே நித்திக்கிறவர்களுக்காகவும் ஜெபம் பண்ணும்கள்.'' 5:44). நாம் மெய்யாகவே அளுடையை பின்குப்போகவே கட அளுடையை பின்குப்போகப் பிறத்த அவருடன் நெருங்கி வரழ்ந்த நமது ஜீவியத்தில் அவருடையை ஆவியின் நடத்ததைக் கோணப்பட வேண்டும்.

இசேவானவர் மரிக்கும் போது எவ்வனவு அதிசயமானவ ராயிருந்தார். ஒருவரும் அவரு டைய ஜீவன் எடுக்கவில்லே அதை அவரு டைய ஆறு எருக்குக் கொருத்தார். அவருக்குத் தமத ஜீடீண்க் கொருக்கவும் அதை மறு படி எ**டு**த்**துக் கொள்ள**வும் முடி யும். (யோ 10 i 18-18). அவரு டைய மீட்பிக் வேலே முடிந்த தம் அவராகவே தமது ஆவியை விட்டார். (மத் 17:50: அவரு டைய மரணம் மற்றையை சாதா ரண மரணங்கள்க் கோட்டிலும் வித்தியாசமானது. 'மூடிந்தது' என்ற சொல்லி ஜீவனே விடும் போது அதைப் பார்த்துக்கொண் டிருந்த நூற்றுக்கு அதிபதி மெய் யாகவே இந்த மனுஷன் தேவ னுடைய குமாரன் என்றுன் மாற் 18:89.

நமது கடவுள் உயிர்த்து எழும் பியபோது எவ்வளவு அதிசய மானவராயிருந்தார். பழைய ஏற் பாட்டில் கெம்சோனின் கதை பொன்று இபேசுவானவர் மர ணத்தை வெல்லுவது பற்றி மறை தேபேமான படா போக் விசைக்கில் கூறியுள்ளது. அதரவது, சிம் சோவு அவனது எதிரிகள்பேட்ட வாத்தில் பிடித்து அடைத்த சம யத்தில் நள்ளிரவில் எழும்பி கதவு பத்துவ நக்கையும், நிக்க களேயும் உடைத்தெறிந்த எல்லா வற்றையும் தகர்த்தெறிந்தான் நமத உடவுள் மரணத்தை வென்றபடியால் நாம் அதற்குப் பயப்படத்தேவையில்வே. கரிக்கப்படும் கடைசி சத்தாரு மர ணம் '' (1 கொ 15:26). அது ுற்கு கையே தொற்றப்போன ஒரு சந்தத. ''நம்முடையை எர்த்த ராகிய இ3யசு இநிஸ்தவிஞைவே நமக்கு இயங்கொடுக்கிற தேவ ஞாக்கு ஸ்தோத்திரம்.'' (1 கொ 15:7.) (GAILED)

The Morning Star

1st April, 1977

Honour to whom honour is due

Phillips Brooks, a noted Bishop of the U.S. Episcopal Church, No man has come to true greatness who has not felt in some degree that his life belongs to his race and that what God gives him he gives him for mankind." Mr. S. J. V. Chelvanayakam, the leader of the Tamil community, whose 80th birthday was reached yesterday, is one who has been convinced that "his life belongs to his race, and that what God gives him he gives him for mankind". were not so, he would not have thrown in 1947 himself - body, mind and soul - into politics, and particularly into the struggle for liberating the Tamils from Singhalese dominance. Ever since he broke away from the Tamil Congress and became the leader of the Federal Party which he founded in 1948, his leadership has never been challenged. Today he is the leader of not only the Federal Party but also of the Tamil United Liberation Front. Even the comparatively small number of Tamils who are outside the T. U. L. F. hold Mr. Chelvanayakam in the highest esteem. To serve them all became, and is, the driving force of his life.

The universal respect that is accorded to him is altogether different from that shown to other leaders. The people admire and regard others greatly for the eloquence, forceful advocacy of their cause and leadership. But they revere and worship Mr. Chelvanayakam. To them he is a "Mahatma". The strong soul-force behind all his actions has a firm grip on them and acts as a chastening and purifying influence over their thoughts and deeds. He is, therefore, already entrenched in their hearts.

Why have the Tamils placed their entire faith in him? Because of his whole-hearted and unstinted devotion and dedication to the Tamil cause. He has no personal ambition, no axe to grind, no ulterior motive. Though frail in frame and feeble in physical strength, he is possessed with incredible strength of will and indomitable courage to tackle hostile situations. The nonchalant manner in which he faces the criticisms heaped upon him reminds us of these words of a writer: "As high mountains attract clouds and vapours, so do eminent men attract censure. They act like the conductors placed on lofty buildings to draw the lightening from less elevated objects."

And, why is it that Mr. Chelvanayakam commands respect in the Island as a whole, though known to be dedicated to the Thmil cause? Because people realise that, even in furthering the Tamil cause, he would do nothing wrong, nothing mean, and that he would indulge in no subterfuge or dissimulation. They see in him an absence of all the tricks usually associated with politicians. They look up to him as a person from another sphere who has by accident of history come into the political sphere.

In the words of Channing "The greatest man is he who chooses the fight with invincible resolution; who resists the sorest temptations from within and from without; who bears the heaviest burdens cheerfully, who is calmest in storms, and most fearless under menace and frowns; and whose reliance on truth, on virtue and on God, is most unfaltering". Such a man is Mr. Chelvanayakam, May God save him from his present grave illness and grant him increasing strength and health to continue unabated, in the years ahead, his service to the Tamil community and the country at large is our prayer on his 80th Birthday.

Letters to the Editor (Contd. from first page)

priesthood." Of his days in Rome the Bishop says:
"I became very conscious of

"I became very conscious of the effect of adulation of political leaders and of State worship." He adds, "We had a saintly German superior who tried to get us to understand what was going on in Germany. He used to say that the age of martyrs was always with the Church. You have to experience this yourselves."

"After the war years spent teaching in Dublin, he was sent to Rhodesia in 1946, becoming bishop in 1957. He has been speaking out against racial policies ever since. Some white liberals have criticised him for lack of caution. But Donal Lamont takes Luther's uncompromising view of the individual conscience: 'Here I stand—I can do nothing else.' Indeed he sees the Church as an instrument of social protest." (Italics are mine).

Unfortunately we have seen only little of this protest and

more of every one taking the Luther stand on all sorts of minor issues.

Marks also says that the Bishop in an open letter to the Government wrote: "The army and the police have been officially accorded excessive powers and guaranteed indemnity against the abuse of them. Approval has been granted for the bombing and destruction of villages, even though these should contain innocent people."

"Obstacles of all kinds have been placed in the way of those who seek either legal justice or compensation for death or brutal treatment or loss of property. The media of communication have been placed almost entirely under the control of one political party, and are manipulated constantly to suppress or distort the truth." It was immediately after publication of this letter that the Bishop was charged.

Now let us wait to hear what the Bishop himself has to say. Meanwhile are there memories for us in what the Bishop is saying?

Dehiwela, 7-3-77. C. S. P.

[Bishop Lamont has been now deported. Editor.]

IS THERE NO BALM IN GILEAD ? THE BALM OF HIS RESURRECTION

By
The Rev. Donald Kanagaratnam

One hears today the cries, groans and pains of many people in many quarters in Sri Lanka. The Ceylon Tamils are going through the bitter pain of racial, discrimination and injustices of all types. The hill country Tamils are continuing to suffer pain through grave injustices due to the consequence of citizenship laws repatriation land reform, etc. The pain of unemployment and poverty is faced by many in the urban and rural areas. The pinch of and rural areas. the rising cost of living and the rise in prices of essential commo dities is felt by many people, but most acutely by the poorer sections of our people. In spite of all the boasted reforms, the gulf between the "haves" and the between the "haves" and the "have nots" is painfully widening. A general election is round the corner and every political party is offering balm to heal the wounds and pains of the people and restore them to perfect health.

Jeremiah, in his day, was extremely suspicious of all the superficial reformist and optimistic attempts made to heal the wounds and pains of his people. He was, of course, referring to the reforms of Josiah:—

"From the least to the greatest Everyone is greedy for unjust pain:

From prophet to priest
Everyone deals falsely.
They have healed the wound
of my people lightly, saying
"peace, peace"

When there is no peace."
(8: 10-11)

Jeremiah not only preached but identified himself fully with the suffering and pain of his people and cried out in agony:—

"Is there no balm in Gilead? Is there no physician there? Why then has the health of The daughter of my people Not been restored?" (8:22)

The presence of the Great Physician has been in Sri Lanka for well over four centuries through His Church. How have Christians made available to our people His healing presence and power? What were and are the factors which obstruct His healing Mission?

Christians do not believe in a metaphysical God untouched by, and uninvolved in, the pain of people, but in a God who had identified Himself with the pains of His people right throughout history and who still continues to intervene and lead them into the glorious liberty of the children of God. God, the Creator, is also the redeemer and liberator from the groans and pains of the cosmos and history:—

"The Creation itself will be set free from its bondage to decay and obtain the glorious liberty of the children of God. We know that the whole creation has been groaning in travuil together until now."

(Rom. 8: 21-22)

Isaiah most vividly describes God's pain in involvement:—

"In all their affliction he was afflicted ..... and lifted them up and carried them all the days of old." (Isa. 63: 9)

lesus Christ in His incarnation, death and resurrection not only took our nature upon Him but also our pain and suffering. By his death and resurrection He sets us free not only from the pain of sin, but also from our social, political, economic and cultural pains, groans and ills. The festival of Easter is a significant reminder to Christians that His resurrection is our balm and hope in the midst of our pains and groans. Jesus who identified himself with the common people and their pain was cruelly put to death by the political and religious principalities and powers, but Peter in preaching his first sermon after the first Easter with triumphant faith asserts:-

"Let all the house of Israel therefore know assuredly that God has made him both Lord and Christ, this Jesus whom you crucified." (Acts 2: 36)

And Paul says in the midst of his sufferings: "No, in all these things we are more than conquerors through him who loved us". (Rom. 8: 37)

Jesus' resurrection anchors our The Tamils of Sri Lanka suffer frustration because all at-tempts to solve their problems have been brought to naught by political power blocks and vested interests. Very little trust can be placed on those who are trying in various ways to fish for their own selfish political gain before elections in the much troubled waters of Tamil suffering and pain in this country. There is no assurance of an easy path ahead but the certainty that our Lord Jesus experienced all the evil and agony that the principalities and powers could inflict and nevertheless conquered them in His resurrection will steady our commitment

The call to Christians is to move out of their traditional moorings of elitist styles of life and pietistic comfortings. We have lingered too long in these pietistic reserves and ivory towers. The time has come for identification and struggle with the people in the cause of justice and this has to be done with love. Even in the pain of hopelessness when everything seems dark and dreadful one has to hold on to faith, hope and love. Jesus' cry of despair "My God, my God, why hast thou forsaken me?" is also a cry of faith to God. The Roman centurion saw the healing balm in the faith, love, and forgiveness of the dying Jesus and boldly exclaimed: "Truly this man was the son of God." (Mark 15:39)

Here is the balm for the healing of the nations and it is this healing presence and action which the Christians in our land are called upon today to manifest in the midst of our bewildering problems.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India by Mr. Philip Matthews residing at 19, Lady of Miracles East Road, Jaffna, and published by Mr. Alvappillai Rajasingam, 330, Navalar Road, Jaffna, at Sri Sanmuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna, on Friday, 1st April, 1977.